

Comissió d'Obres Públiques, Infraestructures i Transports realitzada el dia 12 de novembre de 2019. Comença la reunió a les 10 hores i 37 minuts. Presideix la diputada senyora Mercedes Caballero Hueso. Reunió número 3.

La senyora presidenta:

Buenos días. *(Veus)*

Por favor, señores diputados, vamos a mantener un poquito el orden.

Buenos días.

Vamos a iniciar la Comisión de Obras Públicas, Infraestructuras y Transportes.

Lo primero, vamos a dar paso a la secretaria de la comisión para que pase lista y vea si tenemos quórum.

Señora Robles, cuando quiera.

(La senyora secretària passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Pasamos al punto uno de la comisión, que es lectura y aprobación del acta de la reunión anterior. Si alguien tiene algo que decir sobre el acta y, si no, la aprobamos... ¿La aprobamos por unanimidad? Muy bien, pues queda aprobada el acta de la reunión anterior.

Compareixença del vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Rubén Martínez Dalmau, per a explicar la situació del derroc de l'edifici situat a l'avinguda José Ortiz, número 167, d'Almassora, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 4.665)

La senyora presidenta:

Pasamos al punto dos, que es la comparecencia del vicepresidente segundo y conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica para explicar la situación del derrocamiento del edificio situado en l'avinguda José Ortiz, 167 d'Almassora, solicitada por el Grupo Parlamentario Popular.

Damos la bienvenida, y para que no haya ningún problema les cuento: el vicepresidente tiene en la comparecencia una primera intervención sin tiempo; después, el Partido Popular como grupo solicitante de la comparecencia tiene 6 minutos; después, de menor a mayor 3 minutos cada uno de los portavoces de los grupos; contestará el vicepresidente otra vez sin tiempo; y las réplicas para aquellos partidos que las soliciten serán de 3 minutos; y cerrará el vicepresidente. ¿Estamos todos de acuerdo? Vale.

Pues, señor vicepresidente, cuando quiera tiene usted la palabra.

Gracias.

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyores diputades, senyors diputats.

És per a mi un honor comparéixer per primera volta en esta Comissió d'Infraestructures, Obres Públiques i Transports, que també serà l'encarregada de fer la tasca legislativa en matèria d'habitatge. I comparec davant d'una sol·licitud presentada per l'il·lustre diputat, Luis Martínez, per esclarir la situació de l'enderrocament de l'edifici situat en l'avinguda José Ortiz, 167, d'Almassora.

Per fi, l'agenda em permet vindre a donar estes explicacions pertinents sobre el tema en qüestió ja que és un assumpte en el qual la Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica té un interès especial, un interès de posar solució a un problema que s'ha estat perpetuant durant quatre legislatures –estem parlant de molts anys–, i que les veïnes i els veïns d'Almassora ens han fet arribar amb gran preocupació.

Com bé he dit diverses voltes, el passat 26 de setembre em vaig reunir personalment amb el meu equip i l'equip de l'Ajuntament d'Almassora, amb la seua alcaldessa, Mercedes Galí, per a conèixer de primera mà la situació en què es troba l'edifici, els problemes que n'hi havia a Almassora, i confirmar que finalment l'edifici serà enderrocat el proper 2020.

No obstant això, pense que és convenient fer un repàs dels antecedents perquè totes i tots nosaltres coneguem els fets que ens han portat fins al punt en el que ara mateix ens trobem.

L'antic institut valencià de la vivenda, conegut popularment com IVVSA, va construir en 1986 un grup de 94 habitatges de promoció pública a l'avinguda José Ortiz, d'Almassora, que van anar destinats a famílies amb escassos recursos. Malgrat tot, la feina no estava feta perquè aquest tipus d'inversions no requereixen només una única injecció de diners sinó que necessiten, per una part, manteniment que assegure les condicions d'habitatge d'aquests edificis; i, per una altra banda, un itinerari d'inserció social. I sembla que en això van haver certes deficiències a l'hora de realitzar-ho i, després de l'abandonament de les administracions i el pas del temps, el barri es va convertir..., en bona mesura va haver-hi focus importants de marginació i delinqüència en la zona i la situació va arribar a ser socialment insostenible, generant un gran descontent entre les veïnes i els veïns dels barris i fent que les administracions públiques entrem a tractar el cas.

Arribat el 1989, es van enderrocar tres blocs d'habitatges amb un total de 56 habitatges, i va quedar en peu un bloc de 38 habitatges en el número 167 de l'avinguda José Ortiz, el conegut com a grup B, que no sé si han anat i el coneixen, imagine que el coneixen molt bé. Aquest edifici... *(Veus)* Com? Ah!, disculpe, en el número 167 de José Ortiz. Aquest edifici consta de planta baixa i quatre plantes amb una superfície construïda d'uns 3.460 metres quadrats.

Encara que es va demolir part de la promoció d'habitatges públics, el problema seguia persistint en la zona; les veïnes i els veïns així ho van expressar tant a l'ajuntament del municipi com a l'anterior conselleria d'infraestructures, territori i medi ambient, demandes que es van traduir en diferents acords i mocions que mai es van arribar a concretar. Els anys van anar passant sense que s'atengueren les demandes de la ciutadania d'Almassora, fins que en el 2015 es va decidir abordar de forma conjunta aquesta situació.

Després de l'entrada del nou govern, la conselleria d'habitatge, obres públiques i vertebració del territori es va marcar com a línia d'actuació principal la rehabilitació i la regeneració del parc públic, que no oblidem que havia estat conscientment abandonat pels governs anteriors. (*Soroll de papers*)

I, per eixe motiu, el 28 d'octubre de 2015 es va firmar un acord entre el Ministeri de Foment, la Generalitat, i l'Ajuntament d'Almassora, relatiu a incloure l'edifici de l'avinguda José Ortiz dins d'una àrea de regeneració i renovació urbana, el que coneixem habitualment com ARRU; i eixe ARRU s'incorporava dins del pla estatal de foment del lloguer d'habitatges, rehabilitació edificadora i la renovació urbana 2013-2016. I en aquest pla es preveia la rehabilitació de les 38 vivendes, així com obres de reurbanització amb una inversió global d'1,7 milions d'euros, dels quals el Ministeri de Foment es va comprometre a aportar 458.000 euros; la Generalitat Valenciana, 1,2 milions d'euros, més del 73 % del total.

Aquesta primera alternativa al problema va reafirmar l'interés del nou govern en solucionar els problemes de la ciutadania sempre tenint en compte la voluntat de l'administració local que, al cap i a la fi, és la que millor coneix l'estat de la problemàtica social.

Malgrat tot, després de la firma de l'acord del 28 d'octubre de 2015, al llarg de l'any 2016 es van mantindre diferents reunions des de l'anterior conselleria, a través de l'entitat d'infraestructures de la Generalitat, ara l'EVHA, amb col·lectius veïnals d'Almassora, l'equip de govern municipal, i representants de l'oposició en l'ajuntament per a intentar trobar conjuntament una solució d'acord amb els diferents opcions que es plantejaven. Per aquest motiu, en 2016 no es van dur a terme les actuacions en l'ARRU i era de vital importància aconseguir un consens ample per a trobar la millor alternativa de forma participada involucrant les màximes postures possibles.

Tenim constància, perquè així ens ho han traslladat, que en totes les sessions que es van celebrar el veïnat es va mostrar absolutament contrari a la construcció de noves vivendes en eixe lloc i van sol·licitar reiteradament la demolició de l'edifici. L'equip de govern municipal es va comprometre a respectar la voluntat de la ciutadania però, al mateix temps, es va considerar oportú buscar alternatives. Entre moltes propostes, vam barallar la possibilitat de construir una nova caserna per a la Guàrdia Civil, o la conversió de l'edifici en un geriàtric, o centre de dia per a persones majors, o amb privació de la seua autonomia. Aquestes opcions foren descartades per diferents motius, per tant l'única solució acceptable tant per a l'ajuntament com per a la Generalitat, i a la que nosaltres també donem suport, és l'enderrocament de l'edifici.

Així mateix, el ple de l'Ajuntament d'Almassora, en la sessió de 17 d'octubre de 2016, va acordar instar la Generalitat perquè deixara sense efecte l'acord del 28 d'octubre de 2015. Mentrestant, l'entitat valenciana d'habitatge i sòl, l'EVHA, va dur a terme diverses actuacions per a garantir la seguretat de l'immoble que sofria un fort deteriorament i es trobava ja buit d'inquilins. Les actuacions desenvolupades per l'entitat es van assentar en la neteja de les zones comuns; la retirada d'enderrocs; la retirada de revestiments ceràmics; així com els elements de la façana i cobertes que podien posar en perill la integritat física de les persones que s'acostaven a l'edifici.

Després d'aquest procediment, mitjançant la resolució de la conselleria d'habitatge, obres públiques i vertebració del territori, de data 27 de febrer, d'este mateix any, es va acordar ordenar l'inici del procediment d'enderrocament d'aquest edifici i encomanar a EVHA la gestió de les actuacions jurídiques i administratives encaminades a l'esmentada finalitat. Concretament, la resolució feia constar tres aspectes principals.

En el primer d'ells es certificava que en aquell moment no n'hi havia cap de les 38 vivendes existents ocupades, ja que els accessos a l'edifici es trobaven tapiats amb antelació.

En segon lloc, s'exposava que l'edifici es trobava en ruïna econòmica, és a dir, el valor de la reparació de l'edifici era superior al 50 % del valor actual. Totes aquestes reparacions eren necessàries per a posar l'edifici en plenes condicions per a ser habitat.

I, per últim, l'edifici els deixava constància que estava fora d'ordenació. La parcel·la de la Generalitat està regulada urbanísticament per la modificació número 8 del pla general d'Almassora, que va ser aprovada definitivament pel ple municipal de 2013.

La voluntat política manifestada per l'anterior consellera d'habitatge, obres públiques i vertebració del territori, María José Salvador, era fer efectiu l'enderrocament entre els mesos de juny i juliol. No obstant això, una vegada finalitzat el projecte de demolició, la conselleria no comptava amb els pressupostos de 2019 amb una línia pressupostària per a dur a terme la demolició d'aquest grup. Actualment, la Generalitat, en els pressupostos de 2020, ha inclòs 363.000 euros que aniran destinats a derruir l'edifici de l'avinguda José Ortiz.

Com bé hem dit anteriorment, aquesta conselleria va finalitzar el projecte de demolició que guiarà els treballs i més tard eixirà la licitació a càrrec dels comptes autonòmics. En el document de demolició s'estableix que els treballs duraran diversos dies; abans de l'enderrocament, una visita d'inspecció anirà a la zona per a comprovar que no existeix cap tipus de combustible o substàncies perilloses, i es tindran en compte els elements urbans que puguin resultar danyats per l'execució de l'enderrocament.

Dit això, des del Consell ens comprometem a accelerar els tràmits per a iniciar l'enderrocament el més ràpid possible. La prioritat és absoluta i hui podem assegurar que l'any 2020 serà l'any on es pose fi a aquesta problemàtica, seguint la voluntat de les veïnes i els veïns del municipi d'Almassora.

D'altra banda, seguirem treballant junt amb l'ajuntament per a buscar les alternatives més beneficioses per a la ciutat. La feina no acaba amb l'enderrocament de l'edifici, aquest acte serà l'inici d'una col·laboració constant i fluida entre dues administracions per arribar a un acord sobre quina utilitat li donarem al solar que quedarà, una col·laboració que també integrarà la veu de les persones que viuen en el barri ja que ningú més que elles coneixen la realitat i les necessitats.

Aquesta inversió se sumarà a tantes altres que tenim previstes a la província de Castelló al 2020. Castelló té un paper molt important en els pressupostos de la Generalitat d'enguany; per posar algun exemple, citarem l'activitat als ARRU d'Onda i donarem per finalitzat el que es va començar al 2017 a Morella; també, reactivarem la promoció que estava parada a Castelló de la Plana; iniciarem alguns plans d'intervenció integral sostenibles a la Vall d'Uixó i Borriana; a més a més de començar amb l'ARRU que fa uns dies es va signar a Castelló.

Les polítiques d'habitatge d'aquesta nova etapa buscaran sempre cuidar l'entorn en el qual es desenvolupa la vida. És inassumible que n'hi haja famílies que a dia de hui estiguen patint les conseqüències de la falta de planificació i manteniment d'etapes anteriors.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor vicepresident.

Ara, té la paraula el senyor Martínez, per un temps de 6 minuts que jo li fique ací.

Quan vullga.

El senyor Martínez Fuentes:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Molt bon dia.

Senyories.

Senyor vicepresident, moltes gràcies per la seua presència hui ací, encara que esta sol·licitud la vam fer el dia 2 de juliol, per tant moltes de les qüestions que vosté ha plantejat ara les desconexiem. I casualment vam tindre accés a la informació, després de repetides demandes d'informació i documentació, el passat divendres on vaig tindre una reunió amb el seu secretari autonòmic, on vaig tindre accés a informació.

Bé, dit açò, està clar que vosté ha tingut altres prioritats. Fa un mes a penes tenia una compareixença, bé, per motius d'agenda ha dit vosté, no va estar. I com dia, vosté ha tingut unes altres prioritats, entenc que durant l'estiu vosté ha hagut de col·locar a tots els seus assessors, ha hagut de buscar el mobiliari del seu *palacete*, etcètera, etcètera, i entenc que ha tingut altres prioritats abans de vindre a donar-nos la informació que li hem demanat, torne a repetir, des del dia 2 de juliol.

Però mire, dit açò, i entrant en el fons de la qüestió, vosté ha fet un relatori que evidentment ha saltat certes qüestions que són importants. I efectivament, en juny de 2015 hi ha una voluntat política, que venia de la legislatura anterior, on s'havia de reubicar a totes les famílies, que anaven tres famílies, tres famílies, i després de la reubicació de la resta de famílies, que ja s'ha havia fet en la legislatura anterior, reubicació en vivendes, en estes famílies hi havia un compromís per a l'enderrocament d'eixe edifici. És cert que en el 2015 en l'entrada del Botànic canvia eixa voluntat i el que volen és rehabilitar.

Hi ha un posicionament també en octubre, i vosté ha parlat quan se signa el conveni de rehabilitació per part de l'ajuntament, però prèviament, vuit dies abans, hi ha un acord plenari de l'Ajuntament d'Almassora, on tots els grups polític, una moció del Partit Popular, que recolzen tots per unanimitat on estem a favor de l'enderrocament, i vuit dies després l'alcalde de Compromís signa, sense saber-ho ningú, eixe acord que vosté ha fet referència.

Però mire, ja a l'octubre de 2015, com dia, la consellera Salvador és la que promou eixa rehabilitació, en contra, com vosté ha dit, de la voluntat que tenia tot el poble, que era la de l'enderrocament, de feia molts anys, i que per això estàvem treballant. I quan vosté dia el grup B, el grup B és una cosa i l'edifici 167 és una altra qüestió. Ja li ho matisaré després, quan isquem.

Però, mire, després d'eixe conveni, que després se va revocar, hi ha tres anys d'indecisions, on no se diu res, on hi ha eixes reunions i on la conselleria volia rehabilitar i la voluntat popular era la de l'enderrocament.

Però, mire, passat això, arribem ja al període electoral. I poc abans de les eleccions, finals de 2018, ix una altra vegada dient que se va a treballar en la permuta, i volien permutar per un edifici. Hi ha contestació popular i eixa versió se desestima. Però en poc més, ja en gener, en gener de 2019, és quan la conselleria fa una proposta per la qual l'ajuntament ofereix tres solars, tres solars, per la construcció d'eixes vivendes, a canvi de l'enderrocament de l'edifici. I eixa, segons la consellera Salvador, era la condició *sine qua non* per a poder enderrocar. O se cedien, se permutaven eixos tres solars, i s'enderrocava l'edifici.

Què ocorre? Que hi ha una contestació popular, dels veïns, política, per la qual ens oposem que se paguen permutar per fer eixes vivendes. I eixa condició que era *sine qua non*, basada en informes tècnics, un mes després, justetament degut a eixa contestació, la mateixa consellera i l'alcalde anuncien que hi ha un enderrocamment i que no hi ha cap tipus de contrapartida, que no hi ha ja eixa permuta. El que un mes abans era condició *sine qua non*, en eixos moments, en el mes de febrer, abans de les eleccions, se diu que eixa condició ja no era necessària i que eixos tres solars no feien falta.

Per tant, anuncia l'inici de l'enderrocament i anuncia que per al mes de juliol estaria executat. En març és la licitació, comença la licitació, i en juny/juliol estaria la licitació. Però, clar, tots sabem que per a fer una licitació ha d'haver també una consignació pressupostària. És lògic, si s'anuncia una execució d'una obra, ha d'haver una consignació pressupostària. I precisament en agost el seu director de l'Entitat Valenciana d'Habitatge, Alberto Aznar, en una entrevista a

El Mundo diu dos qüestions, i llig textualment: «La conselleria de vivienda no cuenta actualmente con una línea presupuestaria para ello –referint-se a l'enderrocament del 167–, la Generalitat Valenciana reconoce que es la voluntad de la Generalitat Valenciana pero el proyecto no contaba con una línea presupuestaria». És dir, l'anunci de la consellera Salvador i de l'alcaldeessa va ser, si me permet, una *filfa*, perquè no hi havia una consignació pressupostària. És a dir, se va estar jugant en eixe anunci, la consellera, l'anterior a vosté, la consellera Salvador, i l'alcaldeessa d'Almassora, van jugar en la voluntat dels veïns, van jugar perquè van anunciar *algo* que era impossible fer perquè no hi havia una consignació pressupostària, és dir, va haver una falsedat.

I jo he de dir-li que m'alegre moltíssim de l'anunci que ara vaja a enderrocar-se, val? Jo m'alegre moltíssim perquè respon a la voluntat popular. Però també li dic que s'ha jugat en la voluntat dels veïns durant molts anys. I l'última va ser este anunci de la consellera i l'alcaldeessa jugant i dient falsedats.

En la segona intervenció tindrè ocasió de comentar-li alguna qüestió més.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Martínez.

Anem ara a donar-li la paraula a la portaveu del Grupo Vox, senyora Vega. Quan vullga.

La senyora Vega Campos:

Sí. Muchas gracias, señora presidenta.

Muy buenos días, señor vicepresidente y *conseller* de Vivienda. Me alegra que comparezca en esta comisión y que comparezca las veces que se le requiera. Y espero que esto continúe así durante toda la legislatura y no quede en una simple declaración de intenciones.

Mire, el derribo del edificio 167 viene solicitándose a la administración autonómica desde el año 2015, cuando el ayuntamiento de Almassora pidió al Consell que se destinara una partida en los presupuestos del año 2016 para su derribo. Y es que estamos hablando de hace más de cuatro años, señor Martínez Dalmau, como bien usted ha dicho en su intervención.

Posteriormente, en mayo de 2017, en el pleno del ayuntamiento de Almassora, se exigía de nuevo el derribo del 167, ya que en dos ocasiones anteriores dicha propuesta había sido aprobada sin que el Consell tomara cartas en el asunto, aun sabiendo el riesgo que ello suponía para la seguridad de las personas de que el edificio siguiera en pie.

Pero es que ese derribo no lo pedía el ayuntamiento, señor *conseller*, que se ha desatendido sistemáticamente, es que lo demandan los vecinos de la zona. Ellos eran los que pedían el derribo del inmueble porque eran los que más sufrían todas las consecuencias de que estuviera en estado de ruina. Y a los hechos me remito, es que se produjeran incendios, con el riesgo que ello comporta para las personas de las viviendas

colindantes, para las personas que ocupaban la vivienda, es un despropósito, desde luego. Aunque afortunadamente todo ha acabado sin incidentes que lamentar, pero ello es una muestra de la necesidad urgente del derribo del edificio y no de su rehabilitación, evidentemente.

Y así llegamos al final de la primera legislatura del Botànic, sin el derribo. Pero, claro, es que esto tampoco es de extrañar, pues como en otros tantos asuntos la descoordinación del Partido Socialista y de su socio Compromís queda patente, ya que mientras, por un lado se aceptaba la propuesta del derribo, a la vez se estaba firmando un convenio con La Generalitat para rehabilitar el edificio. ¡Qué triste, señor Dalmau! Y es triste que en un gobierno que llaman de progreso no sean capaces ni siquiera de ponerse de acuerdo las dos fuerzas principales.

Hace un momento la conselleria de vivienda instaló unos carteles informativos para avisar del próximo derribo, que presumiblemente se iba a producir entre junio y julio del presente año. Y parecía que por fin se iba a derribar el edificio. Pero es que estamos a 12 de noviembre y todavía no se ha hecho absolutamente nada por la conselleria de vivienda, algo habitual en sus gobiernos progresistas, nadie hace nada, todo se queda en declaración de intenciones. Y, como siempre, el interés general queda a un lado, ustedes solamente velan por su propio interés.

Según sus propias palabras, hasta ahora la Generalitat no había tenido capacidad de poder derruir estas viviendas, pero ya se ha firmado una partida presupuestaria para que el próximo año pueda realizarse, y a partir de ahí continuaremos hablando del uso que se da.

Si hasta ahora la Generalitat no había tenido capacidad para el derribo de las viviendas ¿por qué venían presupuestándolo? Es que es una sistemática de engañar al contribuyente y engañar a los valencianos, señor Dalmau, sí.

En fin, que alargamos la cuestión un año más. Y así seguimos con las malas prácticas de promesas incumplidas. Yo lo único que les digo a los señores del Botànic es que ustedes tienen la obligación de velar por el interés general. Gobiernen para todos los ciudadanos de una vez, atiendan sus exigencias y las de sus ayuntamientos. En definitiva, trabajen.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, senyora Vega.

Ahora tiene la palabra la portavoz del Grupo Ciudadanos, senyora Peris. Cuando quiera.

La senyora Peris Navarro:

Gracias, presidenta.

Bueno, en primer lugar agradecerle, señor Martínez Dalmau, porque podía haberlo delegado en el secretario autonómico

y ha venido usted en persona, con lo cual en primer lugar lo agradezco.

Mire, yo cuando conocí esta proposición pues me marché a Almassora, vale. Allí también Ciudadanos actualmente está en el gobierno del municipio, forma parte del gobierno. Y mire, la única cosa que puedo decir aquí, comparando usted, *conseller*, es que no vuelvan a ocurrir estas cosas. Cuando uno va allí, in situ, y ve, y más con la falta de necesidad de vivienda pública que tenemos en la Comunidad Valenciana, pues que aprendamos también de los errores y efectivamente no vuelva a ocurrir. Es mi humilde consejo, ¿no? Llegar a esa ruina técnica, a ver el estado de deterioro, que se han invertido también en medidas para proteger, por una dejadez, usted incluso en el discurso lo decía, lamentable, cuatro legislaturas ahí con un problema que al final genera un problema social.

Mire, una de las cosas, cuando efectivamente te reúnes con los compañeros que están en el gobierno, lo primero que te dicen es que era una cosa prioritaria en el pacto que hubo de gobierno entre el Partido Socialista y Ciudadanos, solucionar este tema porque lleva demasiado tiempo.

Sí que es cierto que ha sido una de las promesas incumplidas, y eso lo hemos visto, se anunció a bombo y platillo en un marco electoral, y después no había consignación presupuestaria.

Ahora, hubiéramos querido con más celeridad siempre, pero sí que es cierto que yo hoy quiero mirar en positivo, es decir, ya lo tenemos en el presupuesto. Sí que es cierto, señor Dalmau, que hemos tenido que hacer un poco de *Sherlock Holmes*, porque no aparecía en el presupuesto, aparecía como la partida del EVHA, después te tenía que ir a la página web del EVHA, y los que tenemos ir haciendo el seguimiento de donde estaba ese dinero pues al final lo hemos encontrado. Pero, bueno, si eso lo podemos facilitar, es más transparencia. Que yo creo que en eso estaremos todos de acuerdo.

Sí que me gustaría que esto no quedara en un discurso y en una comparecencia. Usted hoy nos ha dicho pues «plazo 2020». Yo hoy sí que le pido, *conseller*, que el 2020 tiene 12 meses, y sí que me gustaría que ese compromiso fuera. Ya lo tenemos comprometido en presupuestos, pero ahora sí que le pido ejecución. Que es uno de los fallos que también estamos observando en el Botànic, ¿no?, es que muchas veces se puede presupuestar, pero hace falta para llevarlo en realidad que se ejecute.

Sí que pediríamos desde Ciudadanos, sobre todo porque ens ho estan demanant els veïns, no? Vull dir, més cognició en eixe punt.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Peris.

Té la paraula ara, per 3 minuts, la portaveu de Unidas Podemos, Beatriz Gascó. Quan vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Gràcies, senyora presidenta.

Bon dia, senyories.

Bon dia, senyor conseller i vicepresident. Gràcies per vindre ací a donar tant de detall sobre una qüestió que, com deia la senyora Peris, bé podria haver afrontat el secretari autonòmic, però, en efecte, s'agraïx que siga vosté en persona el que vinga a donar explicacions. I a més explicacions tan detallades sobre una situació delicada, com és la de l'edifici del carrer José Ortiz, d'Almassora.

I és governar no són només paraules, sinó fets, i amb el Botànic, i també amb l'entrada de Podem en el Consell, estem aportant solidesa i profundització en les noves pràctiques polítiques que van inaugurar el passat 2015. La transparència i la rendició de comptes són un tret distintiu del Botànic, i tot i situacions que poden ser compromeses pels consellers, donar la cara davant la seu de la sobirania el poble valencià és un bon indicatiu d'un govern que sempre està al servei de la gent.

La problemàtica d'Almassora ve de molt lluny, com bé ha explicat vosté, senyor conseller, fa més de 33 anys que arrosseguem aquest problema, i les administracions anteriors no han pogut resoldre'l del tot. Podem ara governa i una de les principals tasques de governar és treballar, malgrat que alguns pensen que no es treballa prou, crec que ja no hi ha prou hores, més hores per a poder treballar més. Però també ser resolutiu i on es detecta un problema, on s'hereta un problema, nosaltres, crec, que sempre ficarem la solució i entenc és el que vostés estan tractant de fer en este cas també.

Una solució tècnica però sensible a les necessitats i demandes de la gent. No oblidem, senyors diputats del Partit Popular, que nosaltres estem ací per resoldre tots els problemes i no són pocs els problemes que arrosseguem dels seus nefastos vint anys de gestió.

L'abandonament d'aquest edifici i la falta de resolució i voluntat per resoldre aquest problema durant la seua etapa de govern, ha fet d'aquest edifici un símbol de la seua ruïnosa gestió pública. Perquè sí, senyories del Partit Popular, vostés, amb aquest tema han anat canviant d'opinió segons bufava el vent.

Primer, vint anys desastrosos de gestió i després defensant l'enderrocament esmenant el seu propi projecte; improvisacions i falta de planificació a aquest edifici exemplifica bé el que és el seu mal govern.

Per sort, ara tenim un govern disposat a solucionar els problemes i estem treballant en una línia clara: enderroquem aquest edifici, com han demanat els veïns i veïnes d'Almassora de totes les formes possibles, i ho farem amb transparència, seguretat i complint tots els terminis legals. De la mateixa forma, es farà un ús social i ben planificat del sòl. Com ja ha explicat el conseller, estan pressupostats més de tres-cents mil euros per a enderrocar amb garanties aquest edifici.

Per cert, espere que no continuen amb la voluntat de bloquejar els pressupostos de la Comunitat Valenciana i empenyen

amb tots nosaltres per poder resoldre els problemes de la gent.

Ací no hem vingut ni a improvisar ni a fer les coses malament, com feia el PP...

La senyora presidenta:

Señora Gascó, por favor, vaya...

La senyora Gascó Verdier:

...en el passat. Sí. Hem vingut a fer un bon govern que ficarà sempre els interessos de la gent per damunt dels interessos de partit.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Gascó.

Té ara la paraula la portaveu de Compromís, senyora Bachero.

Quan vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Conseller, moltíssimes gràcies per explicar de forma tan detallada la situació de l'enderroc de l'edifici situat a l'avinguda José Ortiz, 167, d'Almassora.

I, bé, en aquesta qüestió vam anar també a visitar l'edifici i a parlar amb el grup nostre allí municipal perquè van ser protagonistes en primera persona i coneixien el problema de primera mà.

Bé, en primer lloc, sí que voldria dir que crec un poc que per l'exposició que ha fet el grup que li demana que vinga ací en la seua intervenció, s'ha equivocat de lloc, perquè açò no és un ple municipal i vindre ací a contar-mos les guerres que tenen allí de *lo que dice uno, lo que dice el otro y tú me dijiste...* Doncs, home, no sé jo si és el lloc, no? Estem en una seu parlamentària i la qüestió és parlar dels temes que tenen a vore amb el pressupost de La Generalitat i en el que al final se decidix des de la conselleria.

I, bé, aquest edifici..., en 1986, l'Institut Valencià de Vivenda va construir un grup de vivendes de promoció pública on hi havien quatre blocs, que en 1998 se va realitzar la demolició de tres d'ells i se'n va quedar un. Per tant, el problema ve des de l'any 1998. El Partit Popular ha governat més de vint anys en la Generalitat, i allí, i no ho ha enderrocat. El problema continuava ahí, d'acord? I quan hi ha un canvi de govern i

entra un govern de pacte progressista conformat pel Partit Socialista i Compromís, s'intenta buscar una solució a aquest edifici.

En un primer moment, la conselleria no volia enderrocar cap edifici perquè anava un poc en contra de les polítiques de vivenda. Si vosté defensa que hi hagen vivendes i hi havia un edifici que sí que hi havia una possibilitat tècnica de rehabilitar-se i poder donar vivenda a gent que no tenia..., amb tota la falta de vivenda que tenim... És que s'ha de vore tot des del marc de la conselleria no des del marc de la política municipal perquè estem, com diem, en seu parlamentària.

Aleshores, la consellera d'eixe moment, María José Salvador, va preferir buscar una solució constructiva i no destructiva a aquest problema, i se va buscar la signatura d'aquesta ARRU. Però després, vista la situació de l'edifici en concret, que era també molt complicat de rehabilitar i que al final anava a costar més diners la rehabilitació que l'enderrocament, es rectifica, perquè rectificar en política, tot i que alguns no ho han fet mai en la vida, resulta que és positiu, és de savis i en aquest cas ens fa fins i tot estalviar diners, doncs, es rectifica i es decidix canviar l'estratègia i enderrocar, perquè també, com ha dit vosté, van haver-hi enmig altres possibilitats, perquè si hi ha un edifici construït amb diners públics en el seu moment, en l'any 1986, que hi havia alguna possibilitat d'utilitzar-lo per al que fóra, per al que fóra, amb l'infrafinançament que patim ací i els problemes econòmics que hi han en la conselleria per a poder construir qualsevol cosa... Però és que eixe edifici rehabilitat el voldria qualsevol conselleria siga per a residències o per al que fera falta. És que això no cal ni imaginar-s'ho, però la possibilitat tècnica que costara més diners al final rehabilitar-lo que tirar-lo, és el que al final declina la balança cap al costat de voler-lo enderrocar.

I ja al final de la passada legislatura la consellera Salvador va rectificar i ho va dir, que no passava res, que havia passat açò...

La senyora presidenta:

Señora Bachero, vaya acabando, por favor.

La senyora Bachero Traver:

...i que s'anava –ja finalitzo– i que s'anava a enderrocar. I, per tant, vosté, a més, ho ha reflectit en els pressupostos de la Generalitat, que és com es fan les coses. Perquè cal dir que ja la consellera Bonig va anunciar l'enderrocament i, *(se sent una veu que diu: «I ahí es va quedar.»)* mire vosté..., ahí es va quedar, en un anunci.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Bachero. *(Remors)*

Señor Martínez, por favor, anàvem molt bé. No, cadascú té la paraula quan té la paraula i ja està. No hi ha diàleg entre la mesa. *(Remors)* No, pues..., señor vicepresidente, no hay diálogo. *(El vicepresidente del Consell, amb el micròfon desconectat, diu: «Si no estic dient res. Si no he parlat, senyora presidenta.»)* *(Se sent una veu que diu: «No ha dit res.»)*

Señor diputado, por favor, vamos a tener la..., la... *(remors)* comisión tranquila, por favor.

Ahora es el turno de la diputada del Grupo Socialista. ¿Vale, señor Martínez?

Senyora Escrig, quan vullga.

La senyora Escrig Monzó:

Moltíssimes gràcies, presidenta.

Moltíssimes gràcies, vicepresident, per la seva explicació, que ha segut molt detallada.

I, mire, jo estic segura que tant per a vosté com per al seu equip el que ha sigut prioritari, és prioritari i serà prioritari és treballar per les persones. No com fea el govern del Partit Popular que el que fea era rescatar els *amiguitos del alma*. Eixa és la diferència.

I si parlem de jugar, no cal oblidar que els que s'han dedicat a jugar amb els valencians i valencianes en el tema d'habitatge, que és un tema molt delicat i que el botànic ho té clar, que una vivenda digna és necessària per a tota la gent, ha segut el Partit Popular, que en vegada d'invertir en els parcs públics, en rehabilitar, ho dedicaven a pagar la fórmula 1. Eixa, eixa és la veritat i que a alguns, doncs, els costa escoltar.

Mire, vicepresident, no s'ha d'oblidar que en l'anterior botànic, en el botànic I van ser més de mil vivendes les que se van rehabilitar. Si és que el Partit Popular va deixar un parc de vivendes, doncs, molt malament! Si és que no van invertir, no van invertir! Els que han hagut d'invertir ha sigut el botànic. I el que continuarà invertint per a les persones i per a l'habitatge i perquè totes i tots tinguen un habitatge digne va ser este botànic.

I vosté ho ha explicat molt bé. És un d'eixos relats heretats del Partit Popular. És que ja ho ha dit també la portaveu de Compromís. Si és que van estar governant amb majoria absoluta en l'Ajuntament d'Almassora i amb majoria absoluta en la Generalitat valenciana des del 2003 fins al 2015 i no van fer res, ni van rehabilitar ni van enderrocar!

I eixa és la realitat. I ara, ara que estan en l'oposició, ara es preocupen, quan s'hagueren hagut de preocupar quan governaven amb majoria absoluta a l'Ajuntament d'Almassora i amb majoria absoluta a la Generalitat valenciana.

I a nosaltres, a nosaltres ens agrada construir, clar que sí que ens agrada construir. No ens agrada destruir. Però quan ha arribat el moment i s'ha vist que l'edifici no estava en condicions i, a més, els veïns i veïnes volien l'enderrocament, el govern rectifica però, sobretot, el govern escolta. Perquè escoltar els veïns i veïnes i escoltar les altres administracions

és fonamental per a governar perquè, si no, no se governa, se mana, que és el que li agradava fer a la dreta, manar, no governar. Escoltar i rectificar és governar, no manar.

I, mire, vicepresident, som el govern de la construcció social. Per això hem de construir en positiu i, sobretot, construir il·lusions i històries de vida. I les històries de vida se comencen amb una vivenda digna.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Escrig.

Ara té la paraula el vicepresident per a contestar les intervencions dels diputats.

Gràcies.

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Doncs, moltes gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc, jo vull dir-los una cosa que crec que és molt important. Jo vindré ací sempre que vostés m'ho demanen. Per a mi les Corts Valencianes és el lloc on realment es tracta la democràcia valenciana i la meua obligació, com a membre del govern i com a demòcrata que sóc, és vindre ací sempre que vostés m'ho demanen.

Si no he vingut abans, senyor Martínez, no és perquè no tinguera una prioritat en Almassora, sinó perquè tenia, efectivament, altres prioritats, una d'elles, la DANA. És a dir, perquè tan valenciana és la gent d'Orihuela com la gent de Morella o d'Almassora o de Vinaròs. I en un moment donat en què hem tingut una emergència tan forta com va ser el pitjor moment que hem viscut en el marc valencià en els últims quaranta anys, el govern valencià havia d'estar donant resposta a eixa gent que era una cosa urgent. El tema d'Almassora és important. I, per això, a penes es va acabar tot el problema, vam entrar en altres qüestions, entre elles Almassora.

Vosté diu..., senyor Martínez, mire, vosté diu, «és que no sabíem que vosté s'havia reunit o que havia fet gestions per acabar amb este problema». Mire, astò és *Castellón Plaza...* *(Soroll de papers)* Vosté és d'Almassora, no? 26 de setembre, fa dos mesos. Fa dos mesos jo ja em vaig entrevistar amb l'alcaldeessa d'Almassora per a vore què passava en Almassora. Fa dos mesos. I en eixe moment jo li vaig dir a l'alcaldeessa d'Almassora, «nosaltres estem ací per acabar enderrocant l'edifici», que és un problema greu que té la gent d'Almassora i dels voltants, eh?

Per tant, jo li ho dic sincerament, senyor Martínez. Jo pensava que vostés ací anaven a felicitar-me. O siga, jo pensava que anaven a felicitar-me perquè per fi ha arribat *(remors)* un conseller... Diga'm, vol dir... És que? Saben què passa? Que jo, quan parlo en la universitat si algú diu res i parla és perquè vol dir res... *(Remors)*

La senyora presidenta:

Un moment, un moment,...

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Aleshores, diga'm quin és el problema...

La senyora presidenta:

...senyor vicepresident, per favor, un moment.

Per favor, açò no és un diàleg entre els diputats i el compareixent. Açò és una compareixença del vicepresident. I tots demanem respecte a la persona que està parlant. En este moment està compareixent el vicepresident. Quan els toque el torn als grups cada grup té el seu moment per a parlar. Anem..., insistent, anem a tindre la compareixença i la comissió en pau.

Gràcies. Quan vullga, senyor vicepresident, i perdó.

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta. No, no, no hi ha cap problema.

Al contrari, disculpe'm perquè jo estic acostumat que quan algú em parla, escoltar-lo. Aleshores, pare de parlar a vore què vol dir eixa persona. Aleshores, ja m'adone que les Corts trobe que he de canviar un poc el xip perquè veig que hi ha una altra dinàmica, una dinàmica diferent.

Bé, aleshores, com els deia, senyor Martínez, és que quan apareix este problema en el 2005, com bé ha comentat la diputada Escrig, quan apareix este problema vostés governaven amb majoria absoluta en Almassora i en la Generalitat valenciana. Atenció!, en Almassora i en la Generalitat Valenciana. I en 2015, quan entra el botànic i comença a plantejar el problema deu anys després, vostés han tingut deu anys per a solucionar el problema, deu anys!

Jo he tardat dos mesos, dos, en posar elements per a solucionar el problema. Vostés han tardat deu anys i no ho van fer! És que pitjor està que en deu anys no ho van fer. Per tant, jo pense que haurien vostés de felicitar-me per haver fet en dos mesos el que vostés han sigut incapaços de fer en deu anys. I això és molt important que ho tinguem en compte.

Moltes gràcies, senyora... Muchas gracias, señora Vega, bienvenida, muchas gracias. Yo, como le he comentado antes siempre que ustedes me pidan yo vendré aquí, que realmente es el lugar donde se hace el debate democrático y, bueno, ya he explicado en mi comparecencia, he dado respuesta a los argumentos que usted planteaba, particularmente que no había presupuesto y, por tanto, no se podía ejecutar en este año 2019. De ahí mi compromiso de que se haga en el 2020.

De todas formas, yo sé que ustedes tienen mucho trabajo. Pero yo creo que este tipo de cosas tendría que ser algo más

que venir aquí a leer un papel. Yo creo que tendrían ustedes que entrar en el problema, ¿no?, apoderarse del problema y venir aquí conociendo bien cuál es el material del que hablan, porque leer un papel, pues oiga, pues sí, pero al final es algo que creo que no nos pagan para esto ni somos representantes del pueblo... Lo son, pero yo no soy diputado. Disculpen esta pequeña reprimenda.

Senyora Peris, moltes gràcies per les seues paraules. Tot el que ha comentat, estem totalment d'acord; també ho he contestat en la meua resposta. Jo, si em permet una xicoteta reflexió, si això que han fet en Almassora o el que van fer en Teulada, eh?, en el poble on jo vaig nàixer, que va ser que Ciudadanos va ajudar a acabar amb quaranta anys de govern de la dreta, quaranta anys, eh?, des del franquisme, això ho haveren fet, jo trobe, de manera més ampla, sincerament, pense que els haguera anat molt millor en les últimes eleccions, perquè Ciudadanos té un paper important què fer, de centre, en este país.

Moltes gràcies, senyora Peris, com li deia. El problema que tenim és un problema de ruïna en el parc públic, no només d'Almassora. És a dir, el que estem veient ara és que durant totes les legislatures governades amb majoria absoluta del Partit Popular ací no es va invertir un duro en arreglar el parc públic, ni un duro. És a dir, no hi va haver diners per a rehabilitacions... Ja no ho dic per ampliació del parc públic, que ens haguera agradat. I el problema d'Almassora és un problema exactament d'això, d'abandonament del parc públic per part del Partit Popular, tant de La Generalitat com del govern local d'Almassora.

Per tant, és molt important que vostés s'adonen qui fa polítiques correctes, com la gent del botànic, i qui ha fet polítiques que hem de deixar arrere, com la gent del Partit Popular.

Moltes gràcies, senyora Gascó. Jo també pense que hi ha una gran diferència que estem nosaltres governant i que no ho estem. I això trobe que tot el món està veient-ho i que ara mateix tenim eixa capacitat per a entendre que hi ha una diferència substantiva.

Senyora Bachero, els governs progressistes clarament són els que es preocupen pels problemes de la gent. I nosaltres, des del primer dia, ens vam preocupar per la gent d'Almassora.

I, senyora Escrig, jo sóc el primer que defensa que la senyora Salvador va fer el que havia de fer. Va escoltar les persones i va rectificar quan havia de rectificar, perquè, d'haver realitzat o haver pres una decisió errònia, ara mateixa estaríem lamentant-nos totes i tots per eixa decisió. Per tant, la senyora Salvador va fer el que havia de fer: rectificar i prendre una decisió que nosaltres ara estem duent endavant.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor vicepresident.

Ara és el moment de les rèpliques, per als partits que demanen rèpliques, PP, Ciudadanos i Vox.

Doncs, de menor a major, la rèplica la té la senyora Vega, en nom del Grup Vox.

Quan vullga.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias.

Vamos a ver, yo entiendo que, después de lo que pasó el domingo, ustedes estén nerviosos. Pero es que yo creo que este no es el lugar para que usted venga a pegarme reprimendas a mí porque leo un papel o dejo de leerlo; me lo traigo preparado, lo leo en un papel... Pero no creo que sea ni el momento ni el lugar para que usted venga a pegarme reprimendas por lo que hago o dejo de hacer.

Yo no soy diputada de profesión, soy abogada. Entonces... Y estoy aquí por mandato de los ciudadanos, que lo decidieron así en las urnas en abril y punto. Es que ya se lo expliqué al señor España el otro día y no entiendo por qué tengo que repetir, una y otra vez, por qué estamos aquí los diputados de Vox. Pero, en fin, no pasa nada, lo repetiremos hasta la saciedad. Estaremos en todas aquellas instituciones que generen desigualdades entre españoles. En fin.

Yo no he venido aquí a hablar tampoco de temas municipales. Creo que el derribo del edificio 167 tiene que ver con el ayuntamiento, con las Cortes Valencianas, con la administración autonómica y con la central. He hecho una exposición de antecedentes de hechos, como yo habitualmente hago en mi trabajo.

Pero es que yo se lo vuelvo a repetir que, si ni siquiera son capaces de ponerse de acuerdo en estos temas y durante esta legislatura, mal vamos. Y ahora, encima, son tres partidos en el Botànic, no dos. Yo espero que usted ayude a sus socios de Compromís y del Partido Socialista a ponerse de acuerdo y dejen de tirarse los trastos a la cabeza. En fin.

Y aquí a lo único que vienen ustedes, al final, es a hablar de la herencia recibida. Pero es que llevan ya cuatro años gobernando y aquí no se hace nada. A los problemas hay que darles solución y solución rápida, los ciudadanos lo necesitan; cuanto más rápido, mejor.

Yo me alegro de que, si no había presupuesto hace unos meses, ahora, de repente, sí que lo haya y espero y confío en que usted dé solución a este tema. Le voy a dar..., tiene nuestro voto de confianza, de verdad. Pero eso de: problema, promesa y, luego, ya veremos a ver qué es lo que se hace, no es de recibo en las instituciones, porque estamos en un sitio muy serio. Y es que, al final, con esto, lo único que vienen repitiendo ustedes son las malas prácticas de antaño. Entonces, ¿herencia recibida?, la que ustedes continúan practicando.

Yo creo que debemos centrar nuestros esfuerzos en trabajar y no en tirarnos los trastos a la cabeza. Y, de verdad, se lo repito, ponga usted un poco de cordura, ya que ellos no han sabido entenderse entre ellos dos.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señora Vega.

Tiene ahora la palabra, por el Grupo Ciudadanos, la señora Peris.

La señora Peris Navarro:

Conseller, yo, como sí que me creo mi labor parlamentaria, hoy estamos aquí, en una comisión. Entiendo que es un trabajo técnico. Los debates postelectorales los dejamos fuera de esta cámara, si le parece.

Con el tema de la vivienda, le hacía la recomendación... Porque, cuando uno va *in situ*, se preocupa de este tema cuando llega la proposición, pues, ve los resultados y las consecuencias. Creo que hay que aprender. Hay que mirar atrás, pero toda la culpa ya no la tiene el PP, ya llevan ustedes cinco años –el Botànic– gobernando.

Como es una comisión técnica, le vuelvo a reiterar, de todo su discurso agradezco sus palabras tan amables, pero la única pregunta que le había hecho no me la ha contestado. Ejecución, 2020, doce meses, ¿en qué plazo tiene previsto? ¿Cuál es la actuación que tendremos el mes que viene, es decir, una vez aprobados los presupuestos, vale? Empieza 1 de enero de 2020 y terminará el 31 de diciembre de 2020. Previsión, porque ya tendrá la partida presupuestaria, ya no tendremos excusa. ¿Qué plazos de ejecución?, que era la única pregunta que, como comisión técnica, le explicaba que era lo que en realidad está pidiendo la ciudadanía.

No solo hay que decir que venimos a rescatar personas. Hagámoslo de verdad.

La senyora presidenta:

Gracias, señora Peris.

Ahora tiene la palabra, en nombre del Grupo Popular, el señor Martínez.

Cuando quiera.

El señor Martínez Fuentes:

Muchas gracias.

Mire, señor vicepresidente, diu que vosté és demòcrata i per això ve. No dubte del seu talent demòcrata, ho tinc clar perquè vosté, recolzant règims com Veneçuela o Bolívia, (*rialles*) demostra el seu talent demòcrata. (*Veus*)

Respecte al 167, és un edifici que depèn de la conselleria i, per tant, entenc que ací és on s'ha de parlar d'estos temes, a banda de l'ajuntament, que té la part de la seua competència.

Però, mire, este tema..., diu: «és que el PP no va fer res». Doncs,

mire, se parlava de les persones i, fins el 2015, el que se va fer va ser reubicar eixes persones que no estaven en condicions dignes i faltaven tres famílies, com li deia. I en 2015, quan entra eixe nou govern, és quan hi ha un canvi. Perquè ací hi ha un document pel qual la consellera Salvador reconeix que anava a enderrocar-se i que ha canviat la política i ara el que vol fer-se és una rehabilitació. Per tant, estava a expenses de col·locar, de recol·locar, de reubicar eixes tres famílies en altres llocs per a poder procedir a l'enderrocament.

Respecte a les seues..., que ha dit, respecte a les seues urgències. Doncs, sí, hi ha qüestions urgents, com és la DANA, absolutament. Però el fet que vosté no vinguera fa un mes no va ser per la DANA, va ser perquè se'n va anar de viatge a Itàlia, sí, va ser la justificació que mos van donar de per què vosté no va estar ací i no va comparèixer en la comissió del mes d'octubre. Simplement és una dada i comproveu vosté la justificació que va donar, no va ser per la DANA. Que jo també entenc que la DANA és prioritària i és urgent, però un viatge a Itàlia... Bé, doncs, vosté va valorar el viatge a Itàlia o vindre a la comissió. Ahí ho deixe.

Mire, jo m'alegre, m'alegre moltíssim, m'alegra moltíssim que estiga la partida, per suposat. I m'alegre del canvi de criteri. Perquè vostés, en els anys 2016, 2017, 2018 i 2019, en les esmenes que va presentar el Partit Popular per a l'enderrocament van votar en contra d'eixe enderrocamet. Per tant, m'alegre.

I també m'alegre de vore-ho en la partida, que vaig vore l'annex d'inversions i estava. El que passa és que jo li pregaria que canviaren, perquè ho van fer tan a pressa i no sé de quina manera, perquè, textualment, diu: «derribo grupo PP Almassora, 363.000 euros». Això és el que fica l'annex d'inversions; és el *derribo al grupo* del PP a Almassora. O siga, imaginem fins on arribem i la seua conselleria com funciona. «Derribo del grupo PP Almassora», sí, per favor, rectifique-ho perquè crec que... A vore, no ho vull qualificar.

Jo sí que, a mode de conclusió, sí que torne a dir-li: m'alegre moltíssim, com a veí que ho he patit. Hi ha moltíssimes qüestions que s'han de comentar, però sí que me quede en una qüestió que vosté l'ha dita i és que ha reconegut que no hi havia partida. Per tant, considere que, tant la consellera, la consellera Salvador, com l'alcalde, en el seu dia, van mentir i van jugar amb els veïns d'Almassora, sabent que no hi havia una partida i que, per tant, eixe procés no podia dur-se per a juliol, tal conforme van dir.

Però, bé, espere i desitge que este proper any siga ja una realitat l'enderrocament, que és el que volem tots els veïns d'Almassora.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor Martínez.

Ara té la paraula, ara sí per tres minuts, el vicepresident per a contestar.

Quan vullga.

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies.

En primer lloc, ja tenim clar que hi ha un compromís d'esta conselleria, del govern valencià, per a enderrocar el grup José Ortiz d'Almassora i que ja hi ha una partida en el projecte de pressupostos.

Jo els demane, a la gent de Vox, a la gent de Ciudadanos i a la gent del Partit Popular, que tan interessats estan perquè esta partida isca aprovada, que aproven els pressupostos, és a dir, que voten a favor dels pressupostos. Perquè no entendria que vostés estiguen, ara mateix, parlant de la necessitat d'eixa partida, particularment vosté, senyor Martínez, que és, a més, d'Almassora, i que, després, votarà vosté en contra dels pressupostos valencians que incorporen la partida dels pressupostos. *(Veus)*

En segon lloc...

La senyora presidenta:

A ver, a ver, a ver, un poquito..., un poquito de... *(Se sent una veu que diu: «Demagogia»)* Por favor, un poquito de orden.

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

No..., no. És a dir, no ho entenc. És a dir, siguen vostés coherents. És a dir, si diuen que és important, a continuació aproven el pressupost perquè ho puguem fer. Perquè, si no s'aproven els pressupostos, no ho podem fer. Compte, eh? Si no s'aproven els pressupostos, no podem enderrocar esta partida.

En segon lloc... Bé, senyor Martínez, vosté hauria de saber que el PP és el parc públic. Per tant, que, quan es parla del grup d'Almassora parc públic, PP, el que vol dir és que és el nostre parc en Almassora. Si vosté es sent al·ludit, perquè vostés van fer tot aquell problema i vol llegir, on posa parc públic, vol llegir vosté Partit Popular, *(rialles)* ja és el seu problema. Però, mire, és que jo trobe que vindre ací sense conèixer eixa informació, *(veus)* doncs, home...

I acabe ràpidament, acabe ràpidament, perquè ara ja sé que jo tinc la paraula i que puc continuar parlant. Molt ràpidament. I l'última cosa... Ah! Senyora Peris, moltes gràcies. Efectivament, és una comissió tècnica. Jo vaig a donar-li les dades que m'ha demanat.

En primer lloc, per suposat que, insistisc, està el compromís que l'enderrocament es faça l'any 2020. Quan es podrà fer? Això no ho sabem, perquè no podem començar a planificar fins no tindre els pressupostos aprovats. És a dir, no podem començar a planificar una cosa que no està encara pressupostada. Però el que sí tenim ja fet és el projecte d'enderrocament, que està ja finalitzat, ho va fer l'empresa Roal Arquitectura i ens ho va entregar fa uns mesos. Per tant, segons el projecte, el cost total de la demolició serien 295.000 euros i la Generalitat ha pressupostos 363.000 euros per a incorporar els costos de licitació i altres costos

derivats de la gestió d'enderrocament. Per tant, el compromís és que el proper any no estiga ja eixe edifici ruïnós en Almassora.

Moltes gràcies per la seua presència.

Repetisc, estaré ací cada volta que vostés em criden.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor vicepresident.

Anem a fer una pausa molt xicoteta per a despedir el vicepresident i ara continuem.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

La senyora presidenta:

Reanudamos la comisión, y para que conste en acta, cae el punto tres, que es la proposición no de ley presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos.

Proposició no de llei sobre l'activació del Pla de rodalia de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 3.982, BOCV número 24)

La senyora presidenta:

Con lo cual, pasamos al punto cuatro. El punto cuatro es la «Presa en consideració de la proposició no de llei sobre l'activació del pla de rodalies de la Comunitat Valenciana», presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Per a la seua defensa, té la paraula l'il·lustre «diputado, señor Barrachina. Perdóneme, señor Barrachina». Quan vullga.

El senyor Barrachina Ros:

Moltíssimes gràcies, senyora Caballero.

(Inoïble per raons tècniques)

Ah, perdone. No, culpa mía, que creo que no había...

El problema que tiene la Comunidad Valenciana en el sistema ferroviario, que es un problema creciente, con incidencias semanales, es doble. Uno, estructural, histórico y por tanto no imputable a un año o a una legislatura. Y un segundo de organización o, mejor dicho, de falta de organización.

Multiplicamos en impuntualidad la media nacional. El sistema de cercanías tiene un 11 % de impuntualidad. El más complejo, que es el de Madrid, solo un 2 %. Y el número de cancelaciones, es decir, de trenes que ya no solo son impuntuales sino que ni siquiera salen supera el 4 %, cuando no hay ninguno en toda la red nacional de cercanías que llegue al 1 %. Ya casi no es noticia.

Y eso se debe en buena medida a falta de sustitución de personal, a no cubrir bajas a tiempo y a incapacidad para resolver problemas diarios de manera rutinaria y de manera normal.

Para resolver una parte de estos problemas se presentó un plan ambicioso, que es el plan de cercanías de la Comunidad Valenciana, con algo más de mil cuatrocientos millones de euros. Se presentó hace justo dos años. Es un plan enormemente ambicioso y que pensaba desarrollar en su mayoría el anterior gobierno.

De hecho, se presentó en 2017, se elaboró durante 2017, y era para licitar la mayoría hasta 2020, que era lo que duraba la legislatura, que desgraciadamente, por una moción de censura, se cortó en la mitad de su tránsito.

Y sin embargo, esos 1.436 millones de euros, que además tenía compromisos tan específicos, como 31 trenes nuevos para cercanías Valencia, Castellón, 21 trenes nuevos para cercanías Alicante, y que entraba en el detalle específico de establecer que de los 72 trenes de Valencia, 27 estaban obsoletos y había que renovarlos, y otros cuatro para las nuevas frecuencias.

Desgraciadamente, ese plan no se ha desarrollado prácticamente nada, más allá de algunas actuaciones que ya estaban iniciadas. Por tanto, lo que solicitamos del gobierno de España es el impulso a este plan que presentó Íñigo de la Serna, el entonces ministro, y en cuya presentación estuvo también el *president* del Consell, Ximo Puig, que hizo la introducción a este, como digo, ambiciosísimo plan de renovación integral de las cercanías en la Comunidad Valenciana.

Y por tanto, en un momento en el cual además las inversiones del estado en lo que llevamos de 2019 han caído en un 72 % en licitación respecto al año anterior, respecto al ejercicio previo al último año del presidente Mariano Rajoy. Por tanto, lo que pedimos es urgir que esa serie de actuaciones se vean intensificadas.

Como digo, las incidencias son permanentes, constantes y crecientes. Y la obsolescencia de la maquinaria va a hacer que se sigan multiplicando las incidencias, y que por tanto, cuanto antes se inicie ese proceso de licitación, especialmente el de la nueva maquinaria, las nuevas máquinas y los nuevos vagones, mejor.

Se presentó este proyecto en diciembre de 2017. En mayo, se aprobó un presupuesto, mayo de 2018, que contemplaba estas partidas y habilitaba a Renfe a llevar a cabo el más ambicioso programa de renovación de material rodante en toda España.

Pero desgraciadamente los 52 trenes que debieran estar ya en fase de construcción para sustituir a aquellos que diariamente provocan retrasos, cuando no cancelaciones, desgraciadamente se ha frenado.

Por tanto, lo que hacemos es pedir también que esa comisión de seguimiento, que el anterior gobierno del Partido